

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 [ust. 7 rozporządzenia nr 3821/85 ⁽¹⁾] może być interpretowany w konkretnym przypadku kierowcy pojazdu jako przepis, który mówi o jednym łącznym zachowaniu, którego konsekwencją jest popełnienie jednego naruszenia i nałożenie jednej kary, czy też może skutkować przy zastosowaniu kumulacji kar taką liczbą naruszeń i kar, ile było dni, dla których nie okazano wykresówek tachografu w przewidzianym czasie („bieżący dzień i poprzednie 28 dni”)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. 1985, L 370, s. 8).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 września 2019 r. w sprawie T-636/17, *PlasticsEurope/ECHA*, wniesione w dniu 29 listopada 2019 r. przez *PlasticsEurope*

(Sprawa C-876/19 P)

(2020/C 54/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: *PlasticsEurope* (przedstawiciele: R. Cana, E. Mullier, F. Mattioli, adwokaci)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów, Republika Francuska, *ClientEarth*

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu w sprawie T-636/17;
- stwierdzenie nieważności decyzji ED/30/2017 wydanej przez dyrektora wykonawczego ECHA z dnia 6 lipca 2017 r.;
- alternatywnie – odesłanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpoznania skargi wnoszącego odwołanie o stwierdzenie nieważności;
- obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uzasadnia je następującymi zarzutami:

- A. Sąd naruszył prawo poprzez błędną interpretację rozporządzenia REACH ⁽¹⁾ i uznanie, że agencja nie jest zobowiązana do wykazania istnienia naukowych dowodów prawdopodobnych poważnych skutków zgodnie z art. 57 lit. f) REACH.
- B. Sąd naruszył prawo przy ocenie dostępnych mu dowodów i przy ocenie okoliczności faktycznych popartych tymi dowodami. W szczególności Sąd błędnie stwierdził, że ECHA wykazała „prawdopodobne” poważne skutki; nie przeprowadził badania, czy ECHA faktycznie poddała ocenie informacje dotyczące równoważnych obaw, a zamiast tego błędnie oparł się na ustaleniu przyjętym przez ECHA, że kryterium to zostało spełnione; błędnie oddalił zarzut wnoszącej odwołanie dotyczący znaczenia wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) dla niniejszej sprawy; błędnie stwierdził, że wnioski EFSA wspierają decyzję ECHA i są z nią spójne; wypaczył dowody przedłożone przez strony.

- C. Sąd naruszył zasadę równego traktowania, traktując wnoszącego odwołanie mniej korzystnie niż ECHA.
- D. Sąd naruszył prawo poprzez błędną interpretację art. 2 ust. 8 lit. b) rozporządzenia REACH i uchybił swemu obowiązkowi uzasadnienia poprzez nierozpatrzenie dodatkowych argumentów wnoszącej odwołanie dotyczących produktów pośrednich.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 2 grudnia 2019 r. –
FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi
w Warszawie**

(Sprawa C-879/19)

(2020/C 54/41)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Pytanie prejudycjalne

Czy użyte w art. 14 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (¹) zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady dnia 18 grudnia 2006 r. (²) pojęcie osoby zwykle zatrudnionej na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono osobę, która w ramach jednej i tej samej umowy o pracę zawartej z jednym i tym samym pracodawcą i podczas okresu objętego tą umową świadczy pracę na terytorium każdego z co najmniej dwóch państw członkowskich nie jednocześnie lub równoległe, ale podczas kolejnych bezpośrednio po sobie następujących, kilkumiesięcznych okresów?

(¹) Dz. U. 1997, L 28, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 003 P. 3 - 231

(²) Dz. U. 2006, L 392, s. 1